

İsmail Hayal

- şiirler -

Yayın Tarihi:

21.05.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Adam Olursun

Herkes gibi olma kendin gibi ol,
Özünü bulursan adam olursun.
Bir kapı arala gönüllere dol,
Sözünü bilersen adam olursun.

Mihnetin olmasın dünya varına,
Güldürür bir zaman kanma kârına.
İmanındır senle varır yarına,
Azını dilersen adam olursun.

Makamlar kezzaptır giyeni yakar,
Yetimin gözyaşı mekânlar yıkar.
Bir zaman sorulur gün gelir çıkar,
Gözüne alırsan adam olursun.

Bir gönül ehlinin varıp ardından,
Kibir hırkasını soyup bedenden.
İbrahim misali haklı nedenden,
Közüne dalarsan adam olursun.

Mecliste görünüp öne atılma,
Kıymetini koru pula satılma.
Zalim sofrasına sakın katılma,
Hızını bilersen adam olursun.

Kitapları sırdaş arkadaş bilip,
Nerede insanlık arayıp bulup.
Atanı sayarak nasihat alıp,
Sözünü dinlersen adam olursun.

Hayali sözüne kulak vererek,
Bir ömür beyhude çile sürerek.
Taptuk kapısına postu sererek,
İzine varırsan adam olursun.

İsmail Hayal

Ağlayamazsın

Yüreği taş kesmiş kurumuş izan,
Bir öte âlemde kurulmuş mizan,
İhanet sarmalı çürümüş düzen,

Sen ki ağlamazsan, anlayamazsın.
Sen ki anlamazsan, ağlayamazsın.

Varlığı bilmemiş sefa sürmemiş,
Bir yetim yavruyu sevip sarmamış,
Aç susuz kalmamış yokluk görmemiş,

Sen ki ağlamazsan, anlayamazsın.
Sen ki anlamazsan, ağlayamazsın.

Evlad-ı ayalden kopmuş eşinden,
Kızılma için koşmuş peşinden,
Bu vatan uğruna geçmiş başından,

Sen ki ağlamazsan, anlayamazsın.
Sen ki anlamazsan, ağlayamazsın.

Bir deli rüzgârda esmiş savrulmuş,
İbrahim narında yanmış kavrulmuş,
Bir küçük fiskeyle yere devrilmiş,

Sen ki ağlamazsan, anlayamazsın.
Sen ki anlamazsan, ağlayamazsın.

Ve oyuncak olmuş zalim elinde,
Dünyanın çilesi, yükü belinde,
Bembeyaz bir desen saçı telinde,

Sen ki ağlamazsan, anlayamazsın.
Sen ki anlamazsan, ağlayamazsın.

Millete tefrika bozgun girmeden,
Bu vatan uğruna canın vermeden,
Zalimin başını yere sermeden,

Sen ki ağlamazsan, anlayamazsın.
Sen ki anlamazsan, ağlayamazsın.

Hayaloğlu desin sen dinle sözüm,
Merhamet besbelli tek doğru çözüm.
Adalet olursa doğrulur özüm,

Sen ki ağlamazsan, anlayamazsın.
Sen ki anlamazsan, ağlayamazsın.

İsmail Hayal

Anam Değil mi?

Cennet vesilemiz yanan özümüz,
Şafakları söken gören gözümüz,
Besbelli menzile varan sözümüz,

Canda can ötesi anam değil mi?
Biz yanmadan evvel yanan değil mi?

Dokuz ay kim taşır karnında seni,
Besbelli merhamet vefa deseni,
Rabbimizin bize güzel ihsanı,

Canda can ötesi anam değil mi?
Bembeyaz bir melek canan değil mi?

Aç olsa ne çıkar yemez yediren,
Yalınayak olsa giymez giydiren,
Her daim düşende seni kaldıran,

Canda can ötesi anam değil mi?
Her gece düşüme konan değil mi?

Tandırın başında nasır elleri,
Yılların çilesi saçın telleri,
Bir inci tanesi gonca gülleri,

Canda can ötesi anam değil mi?
Bir tespih misali anan değil mi?

Gözünde Leyla'dan ziyade bakış,
En kutsal emanet ilahi nakış,
Bir zezem içimi gönüle akış,

Canda can ötesi anam değil mi?
Dönülmez mekâna varan değil mi?

Kim bilir nerede bir dağ başında,
Bir uzak diyarda gurbet peşinde,
Bir yetim yavrunun yorgun düşünde,

Canda can ötesi anam değil mi?
Hayali'yi böyle yıkan değil mi?

İsmail Hayal

Ar Yağmalu Kardan Önce

Temiz toplum olmak için,
Ar yağmalu kardan önce.
Ve doğruyu bulmak için,
Ar yağmalu kardan önce.

Fitne fesat yanımızda,
Şer tohumu kanımızda.
Güven yoktur canımızda,
Ar yağmalu kardan önce.

Hoca denen iblis meğer,
Yaptıkları arşa değer.
Bilmek ister isen eğer,
Ar yağmalu kardan önce.

Sanatçımış bakın hele,
Her bir işi yalan hile.
Ve küfreder bile bile,
Ar yağmalu kardan önce.

Dillerinde Gezi Parkı,
Döndürürler böyle çarkı.
Sırtlarında vizon kürkü,
Ar yağmalu kardan önce.

Taciz eder hem kadını,
Yere düşürür adını.
Alet eder bir de dini,
Ar yağmalu kardan önce.

Hayaloğlu bu ne iştir,
Küfre doğru mu gidiştir.
Birer, birer bir bitiştir.
Ar yağmalu kardan önce.

İsmail Hayal

Arafilboyu'nda

Arafilboyu'nda yıkıldı evler,
Köfteci Basri'den haber yok şimdi.
Gulyaban besbelli düşümde devler,
Tükendi harbiden haber yok şimdi.

Arafilboyu'nda biraz geride,
Bir yarım hikâye kaldı yarıda.
Rüzgâr mı savurdu enkaz beride,
Recep ve Ahmet'ten haber yok şimdi.

Arafilboyu'nda Gümüşhaneli,
Birçoğu amele sepet hamalı.
Kocaman fareler lağım kanalı,
İncir ağacından haber yok şimdi.

Arafilboyu'nda türkü tadında,
Ali Rıza bakkal üç beş adımda.
Bir film oynanmıştı hüznün adında,
S.....ş İsmail'den haber yok şimdi.

Arafilboyu'nda seksen öncesi,
Gencecik fidanlar ölüm sancısı.
Her viran sokakta evlat acısı,
Hem Hacı Murat'tan haber yok şimdi.

Arafilboyu'nda bir hüzzam şarkı,
Kıt kanaat geçim döndürür çarkı.
Sirt sırta dayanmış evleri barkı,
Hüseyin Kurnaz'dan haber yok şimdi.

Arafilboyu'nda yosun kokusu,
Virane evlerde hüznün dokusu.
Yukarı yerlerden gurbet öyküsü,
Münire Teyze'den haber yok şimdi.

Arafilboyu'nda sokak başında,
Kuzine sobada ekmek aşında.
Elinde Kuran'ı seksen yaşında,
Ve Hacı Anne'den haber yok şimdi.

Arafilboyu'nda darbe buyruğu,
Ellerde silahlar yaban uyruğu.
Çolağın Fırını ekmek kuyruğu,
Duvarda yazıdan haber yok şimdi.

Arafilboyu'nda sarhoş narası,
Hamsici hurdacı ekmek parası.
Gençlerde başlamış gönül yarası,
Şavrole Şaban'dan haber yok şimdi.

Arafilboyu'nda Gençlerbirliği,
Unuttu analar geçim dirliği.

Hayali arama boŖa erliği,
MaŖatlık dŖzŖnden haber yok Ŗimdi.

İsmail Hayal

Bak

Oğuz Han dedemden bir nesil boyu,
Dört bir yana huzur, verenlere bak.
Ertuğrul Gazi'den türeyen soyu,
Yunus dergahında, erenlere bak.

Osman Gazi çıktı devleti kurdu,
Şeyh Edebali'nin muhabbet yurdu.
Çağları devirdi kahraman ordu,
Fatih'le Cenneti görenlere bak.

Muhteşem Süleyman atanı tanı,
Yavuz Sultan Selim yazdı destanı.
Mevlana Şems ile gönül vatanı,
Sevda kilimini serenlere bak.

Dedem Abdülhamid bozdu oyunu,
Kurtardı Osmanlı asil soyunu.
Hak için Menderes verdi boynunu,
İlahi nizamı, soranlara bak.

Çanakkale Türk'ün imanı oldu,
Atatürk milletin limanı oldu.
Hasta bir devletin gümanı oldu,
Sivas'ta meclisi kuranlara bak.

Özal'la başladı güldü yüzümüz,
Perdeler açıldı gördü gözümüz.
Mücahit Erbakan oldu sözümüz,
Yüreği imanla vuranlara bak.

Yürüdü Muhsin'im şehit tahtına,
Vatan Erdoğan'la güldü bahtına.
Topyekün bir millet baktı ahtine,
Hayali nimeti verenlere bak.

İsmail Hayal

Beklersin

Her türlü melanet ihanet sende,
Göbeğin haylice kat kat ensende.
Yediğin haramlar durur kasanda,
Ondan sonra kalkar kar mı beklersin.

Mazluma zulmedip ahın alarak,
Terazide hile toptan çalarak.
Milleti ağlatıp bir sen gülerek,
Yaptığın yanına kâr mı beklersin.

Müslüman'ım dersin yalan sözünde,
Firavun tohumu şehvet gözünde.
İhanet zerk eden yılan özünde,
Vatanı yıkmayı dar mı beklersin.

Garibin hakkını yedin habire,
Böyle mi gidersin söyle kabire.
Milyonu bırakıp düşerek bire,
Serveti yok edip var mı beklersin.

İçinde pislik var leke dışında,
Yetimin gözyaşı haram aşında.
Salyalar dökülür şehvet düşünde,
Çatlamış damarın ar mı beklersin.

Makama kuruldun liyakat nerde,
Her devrin adamı yüzünde perde.
Hayaloğlu der ki işte o yerde,
Cehennem misali nar mı beklersin.

İsmail Hayal

Beni Beni

Çekildi gönlümün med cezirleri,
Ne yana savurdu yâr beni beni.
Bu kara toprak ki yer güzelleri,
Narına kavurdu kor beni beni.

Aradım teselli yoktur dediler,
Bir lokma misali bölüp yediler.
Sıladan koparıp ele kodular,
Gurbete gönderdi kar beni beni.

Sarıldım feleğin dönen çarkına,
Güvenme dünyanın evi barkına.
Elalem insanın bakar kürküne,
Çarmıha çevirdi dar beni beni.

Yaralı bir ceylan idi bedenim,
Ne gelenim vardı ne de gidenim.
Tutundum dalına budur nedenim,
Yerlere devirdi şer beni beni.

İçinden çıkılmaz denklemdir zaman,
Zemheri vurursa halimiz yaman.
Marazi bir derttir verir mi aman.
Yürekten vuruyor zar beni beni.

Ölüm var gelecek gelme desem de,
Besbelli yakalar her an ensemde.
Cehennem misali nara yansam da,
Hayali çürüyor gör beni beni.

İsmail Hayal

Bilesin

Kulak ver sözüme dinle sen beni,
Sebepsiz bir lokma yenmez bilesin.
Ve haram kezzaptır tüketir teni,
Her kelim mecliste denmez bilesin.

Yalana sığınma iyi tart sözü,
Hayat tecrübesi hem açar gözü.
Atandan emanet bilersen özü,
Gül dalına baykuş konmaz bilesin.

Sabırdır insanı menzile taşır,
Kötü arkadaşdır yararı kaşır.
Bu kahpe düzene istersen şaşır,
Cehalet ateşi sönmez bilesin.

Makamlar dikenli çilesi vardır,
Yetimin gözyaşı ah ile zardır.
Hesabı karışık besbelli zordur,
Öteye gidenler dönmez bilesin.

Her işin zorluğu kendi kendine,
Su akar nihayet döner bendine.
Yarası olanlar yanar derdine,
Hiç kimse seninle yanmaz bilesin.

Adalet var ise korkma yarından,
Sana inananlar gelir ardından.
Yıkılır tabular ah-u zarından,
Sevdiğin adını anmaz bilesin.

Hayali keşkeler ardında kaldı,
Harami olanlar hep senden çaldı.
Bu yalan alemde kim murat aldı,
Kimse bu masala kanmaz bilesin.

İsmail Hayal

Bitirdi Ya

Gül dalına diken doldu,
Açan açtı solan soldu.
En nihayet olan oldu,
Yaban ele götürdü ya.

Gölgem diye sarıldığım,
Kimi zaman darıldığım.
Cemaline vurduğum,
Elden ele savurdu ya.

Şivan yürüsün özüne,
Dursun eline dizine.
Bakıp zalimin sözüne,
Yavaş yavaş bitirdi ya.

Bir fukara insan idim,
Yalan yanlış kelam dedim.
Sanki zehir zıkkım yedim,
Yerden yere devirdi ya.

Sırtımıza verdi gamı,
Hem simsiyah acı demi.
Bir tadımlık yavan yemi,
Ağzımızda çevirdi ya.

Kervan dizildi yollara,
Meydan okunmaz yıllara.
Müstahaktır biz kullara,
Yâr közünde kavurdu ya.

Hayali'yim yalın ayak,
Nasibimiz epey dayak.
Bir yamalı soğuk döşek.
Sağdan sola yatırdı ya.

İsmail Hayal

Bu Gençlik Bizim mi?

Bu gençlik bizim mi neler oluyor,
Besbelli insanlık bir bir ölüyor.
Bizleri hangi el kimler bölüyor,
Böylesi gençlikten utanıyorum.

Bu gençlik bizim mi küfürler dilde,
Kulaklar küpeli ecnebi halde,
Masasında içki sigara elde,
Böylesi gençlikten utanıyorum.

Bu gençlik bizim mi tanıyan var mı,
Hangi dilden konuşur anlayan var mı.
Bilmem ki bu hali kınayan var mı,
Böylesi gençlikten utanıyorum.

Bu gençlik bizim mi çöplükte gözü,
Her cümlesi sahte yalandır sözü.
Satanist besbelli şeytani özü,
Böylesi gençlikten utanıyorum.

Bu gençlik bizim mi saygısı yoktur,
Toplumun nezdinde devasa yüktür.
Mizana vursalar günahı çoktur,
Böylesi gençlikten utanıyorum.

Bu gençlik bizim mi hazıra yatar,
Hep sorun üretir çamura batar.
Büyüğü küçüğü birine katar,
Böylesi gençlikten utanıyorum.

Bu gençlik bizim mi nedendir böyle,
Baktın mı aynaya bu ne hal öyle.
Hayali doğruyu bir de sen söyle,
Böylesi gençlikten utanıyorum.

İsmail Hayal

Bu Şehir

Zaman ince dantelâ, tarihe yorgun bakış,
Gümüş kızın dilinde içli ağıtlar yakış.
Hak deseni Karaca, ilahi nurlu nakış,
Zigana yüreğimde, boran olur bu şehir.

Harşit Çayı misali akarak varır düze,
Ziyaüddin Ahmet'ten gönül okşayan dize.
Kervanlar erken kalkar gece yürür gündüze,
Atsız'ın otağında Turan olur bu şehir.

Bağlarında güzeller dağlarda börtü böcek,
Kuşburnu gülü dalda bin bir kokulu çiçek.
Gurbet olmuş kaderi kim nereden bilecek,
Pirahmet'in gönlünde viran olur bu şehir.

Altın gümüş yatağı, Osmanlı ata yurdu,
Kalmadı dağlarında belki yabancı kurdu,
Kocamiş yüreğimi sanki zemheri vurdu,
Şeyrani eteğinde seyran olur bu şehir.

Bulutların üstünde Kürtün horona durur,
Kadırga Yaylasında tulum kemence vurur.
Örümcek Ormanında cennet gözeler kurur,
Firari düşlerimde haram olur bu şehir.

Kelkit'in altı bağlar arkası yüce dağlar,
Şiran durur ötede Tomara durmaz çağlar.
Tandır isi yanağı sılada anam ağlar,
Haber telli turnadan soran olur bu şehir.

Ekmek aşı azığı sefalet var yıllarda,
Elma yanak gelinler gözü durur yollarda.
İhtiyarlar el çekmiş mecal yoktur kollarda,
Besbelli dillerinde Kur'an olur bu şehir.

Hayali geçti artık mor sümbüllü çağların,
Kervan kaldı geride hükmü yoktur dağların.
Kurudu viran oldu tarlaların bağların,
Ölümdür tek beklenen kıran olur bu şehir.

İsmail Hayal

Değil mi?

Ömrün başı işte, sonu da yakın,
Kırma dünya için, insanı sakın.
Beşikten mezara, iyice bakın,
Ömür dediğimiz, yalan değil mi?

Sabreden kazanır nihayetinde,
Gölgemiz kendine ihanetinde,
Ve Kabil Habil'in cinayetinde.
Herbir yediğimiz talan değil mi?

Dünyanın kaderi böyle sanırım,
İnsanı besbelli yüzden tanırım.
İbrahim nazarı köze dönerim,
Hem dost bildiğimiz yılan değil mi?

Nedendir bilinmez bu kaderimiz,
Bitmiyor hesaplar hem kederimiz.
Beş arşın elbise tek ederimiz,
Nefes aldığımız kalan değil mi?

Nerede beklenen daha da gelmez,
Maskeler rengarenk besbelli gülmez.
Hesaplar karışık kimseler bilmez,
Gönül verdiğimiz çalan değil mi?

Ölüm var kapıda beklenen işte,
Bir eski fotoğraf görünür düşte.
Hayali yediğin zehirli aştı,
Ölmez dediğimiz ölen değil mi?

İsmail Hayal

Doğmuşum İşte

Altmış dokuz yılı Mayıs ayında,
Yirmi üçüncü gün bir dağ köyünde.
Hamal Hoca Ahmet Hayal soyunda,
Annem Halime'den doğmuşum işte.

Tozlu yollarında oynadım koştum,
Çayırlarda gezdim bacadan düştüm.
Tandırın şurtunda sanırsın piştim,
Düşümde kaç hayal boğmuşum işte.

Gurbetim yazılmış Trabzon kader,
Ve Arafilboyu besbelli keder.
Birbirine yaslı daracık evler,
Bir kuru ekmekle doymuşum işte.

Babamın sepeti her yanı kırık,
Ayağında yırtık bir eski çarık.
Yelege yamalı başında sarık,
Kırk basamak yokuş saymışım işte.

Arnavut taşlarla süslü yolları,
Sefalet içinde geçtim yılları.
Her yanı biçare gördüm kulları,
Babamdan rivayet duymuşum işte.

Ganita Moloz'da volta atmışım,
Karaborsa bilet bile satmışım.
Hasır üstü şilte dönüp yatmışım,
Bir yırtık nevresim yaymışım işte.

Adımı İsmail diye koymuşlar,
Hayali bedenden beni soymuşlar.
Encamı ölmüşüm nasıl duymuşlar,
Beşikten tabuta kaymışım işte.

İsmail Hayal

Dua

Kaldır İslam'ı Rabbim, kaldır düştüğü yerden.
Zalime fırsat verme, mazlumu koru şerden,

Gönder ebailleri, semada ellerimiz,
Seccadeler ıpslak, niyazda dillerimiz.

Düşerse İslam eli, mazluma figan düşer,
Yüreğimiz perişan, zalime isyan düşer.

Dindir kalpten yasını, güldür mazlum milleti,
Görmedi gören gözler, böylesi bir zilleti.

Yediden yetmişine, duası yaşlı gözün,
Mesafeler kısalır, bir hükmü yoktur sözün.

Çevir çarkıfeleği, tersine dönsün kader,
Ölmasın bizde yeis, hiç yaşanmasın keder.

Şehidin yüreğinde, özeldir vatan aşkı,
Şahadeti müstesna, besbelli cennet köşkü.

İçimiz ve dışımız, vatan haini dolu,
Hedefinden sapana, göster en doğru yolu.

Rabbim senden gelmişiz, dönüşümüz sanadır,
Menzilimiz dosdoğru, elbet Hak'tan yanadır.

Ayağını sağlam tut, kör taşlara değdirme,
Başını kaldır yerden, zalimlere eğdirme.

Bu gelen şanlı asker, kurbandır milletine,
Tapmaz dünya malına, bakmaz hem minnetine.

Fetih yazmış dört kitap, emreylemiş Yaradan,
İslam'ın askerleri, hem havadan, karadan.

Mazluma ümit olmuş, zalime korku vermiş,
Tarihler böyle yazmış, zalimi yere sermiş.

Fatih olmuş imanla, açmış yeniçağları,
Kalyonları yürütmüş, yol eylemiş dağları.

Rabbim güldür mazlumun, gülden güzel yüzünü,
Kaldır toprağımızdan, kahpe düşman izini.

Hayali'yim biçare, dua tesellim olur,
Eyüp misali her dua menzilini bulur.

İsmail Hayal

Evlat

Ezelden ebede emanet sana,
Her daim doğrudan ol haktan yana.
Şehadet onurdur iç kana kana,
İmanı canından aziz bil evlat.

İmanın var ise imkânın vardır,
Yaratan doğruya besbelli yâdır.
Bu asil memleket mukaddes yerdir,
Vatanı canından aziz bil evlat.

İnanma üç beşin namert sözüne,
Osmanlı atandır bir bak özüne.
Kitabı kelâmın varıp izine,
Kur'anı canından aziz bil evlat.

Adalet düsturun rehberin olsun,
Mazlumun gözyaşı neferin olsun.
Nefsinle savaşın zaferin olsun,
Zamanı canından aziz bil evlat.

Makama bel verme eğilme sakın,
Gülecek talihin yarından yakın.
Hakikat ararsan nefsinde dokun,
Mizanı canından aziz bil evlat.

Zalime güvenme her yanı hile,
Kötüyle gezersen düşersin dile.
Sağından yazılır beratın bile,
Yazanı canından aziz bil evlat.

Hayali sözünden bir öğüt alıp,
Alimin hikmeti ilmüne dalıp.
Var ise hesabın Allah'a salıp,
İzanı canından aziz bil evlat.

İsmail Hayal

Filistin

Benim Şimdi biçare boŐlukta hayallerim,
Seccademde gözyaşı tükendi mitlerim,
Beyhude iki yana düŐüverdi ellerim,
Sen kimsesiz olsan da seninleyiz Filistin.

Ebabil kalkıp gelse inan bizleri taŐlar,
Birer, birer döküldü omuz üstünde baŐlar,
Kundaktaki bebeğin masum gözünde yaşlar,
Sen kimsesiz kalsan da seninleyiz Filistin.

Katil dünya seyirde İsrail baŐ çekiyor,
ÇaĐdaŐ denen Avrupa zehir zıkkım ekiyor,
Nerde hani insanlık besbelli ki kyor,
Sen kimsesiz olsan da seninleyiz Filistin.

Sapan taŐları silah tağuta zulme karŐı,
Masum yrekteŋ çıkan avaz titretir arŐı,
Kabil'den günümüze bitmez kfirin hırsı,
Sen kimsesiz kalsan da seninleyiz Filistin.

EĞer ki insan olsak bu zulüm yapılır mı,
Hakikat dsturumuz doğrudan sapılır mı.
Bir kk çıkar için Őeytana tapılır mı,
Sen kimsesiz olsan da seninleyiz Filistin.

Topyekn bütün cihan kalksa üstüne gelse,
Hem verseler ateŐe lem Cehennem olsa.
Bu kutlu dava için Allah canımı alsa,
Sen kimsesiz kalsan da seninleyiz Filistin.

Hayali ahval böyle kesilse de nefesim,
Böylesi zulme karŐı sızlar gönül kafesim.
telerden bir yerden belki duyulur sesim,
Sen kimsesiz olsan da seninleyiz Filistin.

İsmail Hayal

Gidiyor

Kurumuş bir yaprak ömür dediğin,
Beşikten mezara gelen gidiyor.
Besbelli bir tutam zehir yediğin,
Ağlayan sızlayan gülen gidiyor.

Takvimler eskiyor soluyor yüzler,
Zemheri bitiyor geçiyor güzler.
Ağarır da saçlar düşüyor gözler,
Gözlerin yaşını silen gidiyor.

Kimisi beşinde kimi seksende,
Kaderin yazılmış aynı eksende.
Boşuna ağıtlar yaşlar dökse de,
Sorguyu suali bilen gidiyor.

Bir girift bilmece ecel sorgusu,
Yediden yetmişe ömür sürgüsü.
Beş arşın elbise kefen örgüsü,
Bileti tez elden alan gidiyor.

Teselli arama sabret olana,
İbret bil ölümü vakti dolana.
Ağlamak nafile yüzü solana,
Bir kara çukuru bulan gidiyor.

Hayali kimseye dünya kalmadı,
Besbelli dünyada kimse gülmedi.
Birçoğu ağladı murat almadı,
Gerçeği arayan yalan gidiyor.

İsmail Hayal

Gümüşhane

İpek Yolu kavşağı, kervanlar vurur yola,
Ardasa'dan aşağı, Kürtün durur kol kola,
Örümcek Ormanları, uzanır yürür böyle,

Zigana tipi boran, yol vermez Gümüşhane,
Karaca nurlu desen, sır vermez Gümüşhane.

Eski şehir içinde, duyulur ezan sesi,
Altın gümüş yatağı, erenlerin nefesi,
Derince bir vadiye, bakar Canca Kalesi,

Cumbalı konaklarda, öz çürür Gümüşhane,
Harşit Çayı misali, az yürür Gümüşhane.

Kuşakkaya dumanlı, bulutlara el verir,
Vavuk Dağı'ndan coşar, Harşit Çayı sel verir,
Mesire'den öteye, ötelere yol verir,

Pirahmet eteğinden, söz verir Gümüşhane,
Çağırğan Babamızdan, köz verir Gümüşhane.

Odalarda efsane, Sarıçiçek evleri,
Tandır başı sohbetler, al karılı devleri,
Gurbet yolu gözleyen, uzak diyar köyleri,

Taşköprü Yaylası'nda, kan bulur Gümüşhane,
Yağmurdere Santa'da, can bulur Gümüşhane.

Keçi Kale Kovans'ın, şahin bakışlı yurdu,
Dağlarda börtü böcek, bir de yabancı kurdu,
Muhacirlik yılları, hangimiz sefa sürdürü,

Elma, ceviz bolluğu, dut eli Gümüşhane,
Maziden bugünlere, dost eli Gümüşhane.

Kelkit Çayı izinde, zilli kilim dokunur,
Büyük Cami efsunkâr, sala ezan okunur,
Gurbet kader besbelli, gitmeyenler yakınır,

Satala antik kentim, tarihim Gümüşhane,
Ezel ebet sevenim, talihim Gümüşhane.

Şeyhi Şeyrani yurdu, atamın şanlı izi,
Tomara çağlar durur, sanki keyserin özü,
Şehit Zahid Üsteğmen, yakar İbrahim közü,

Cennet misali belde, şan verir Gümüşhane,
Bu memleket ezelde, can verir Gümüşhane.

Köse Yaylası güzel, İlhami Baba coşar,
Asırlar ötesinden, nice insanlar yaşar,
Salyazı cennet sanki, ahu ceylanlar koşar,

Tırpan izi nasırlı, harmandır Gümüşhane,
Kuzukulağı hasılı, dermandır Gümüşhane.

Torul Atsız otağı, yaban gezer dağlarda,
Çiğ tüneli perişan, hüznün dolu çağlarda,
Açar türlü menekşe, mor sümbüllü bağlarda,

Kadırga Yaylası'nda, horondur Gümüşhane,
Yokluğu cefasında, sirondur Gümüşhane.

Kazıkbeli Yaylası, Güvende durur belde,
Özkürtün'den öteye, ne kalıyor ki elde,
Yanık türkü besbelli, vurur kemence telde,

Eyüp'ten bir emanet, yaradır Gümüşhane,
Gözleri sanki cennet, karadır Gümüşhane.

Kimler geçti bağrından, söylemesem az olur,
Elma yanaklı kızlar, güzellerde naz olur,
İçten içe ağıtlar, bir kırık avaz olur,

İrşadi, Ağlar Baba, aşkadır Gümüşhane,
Hem ezelden ebede, başkadır Gümüşhane.

Nice canlar yaşadı, bir yudum nefes aldı,
Kim alın teri döktü, kimisi harman çaldı,
Yedi uyur misali, belki bir asır kaldı,

Bağlarbaşı içinde, kümedir Gümüşhane,
Abihayat pestili, kömedir Gümüşhane.

Hayaloğlu biçare, sen hayalimsin benim,
Sen atamdan emanet, sen yaşama nedenim,
Sende doğdum çok şükür, sende ölsün bedenim,

Ahmed Ziyaüddin'den, ilimdir Gümüşhane,
Ta Osmanlı elinden, dilimdir Gümüşhane.

İsmail Hayal

Gümüşhane Güzellemesi

Tarihi ipek yolu, altın gümüş ocağı,
Gümüşhane atamın, hasret kokan kucağı.

Üç yüz yirmi iki köyü beş ilçesi ile,
Zemheri yaman eser, kelepçe vurur dile.

Harşit Çayı asude, akar akar iz olur,
Ziyaüddin Ahmet'le hakikatler giz olur.

Tandır tüten evlerde, nice hayaller soldu,
On beş Şubat tarihi, bize kurtuluş oldu.

Osmanlı'nın madeni, altın gümüş paralar,
Minareler perişan, yüreğimde yaralar.

Bağlarbaşı içinde, elma ceviz bolluğu,
Çobanlık heybemizde, lordan lavaş yolluğu.

Canca tepeden bakar, Kuşakkaya el verir,
Cumbalı konaklarda, gonca güller bel verir.

Zigana yüreğimde, tipi boran kış olur,
Karaca dantelinde, tarihi nakış olur.

Trabzon ilk gurbeti, göçler kalkar erkenden,
Eski transit yoldan, kervan gelir arkandan.

Santa harabeleri, tarih olmuş nakışlar,
Keçi Kale üstünden, kartal gibi bakışlar.

Mahmut Oltan Sunğurlu, bize örnek insanı,
Asil olan dillerde, İstanbul'un lisanı.

Paşa Dayı muhabbet, çay sohbeti şahane,
Eski şehir gizemli, örnek olmuş cihane.

Muzaffer Demirhan ki, delisiydi dağların,
Bıcık Aydın rengarenk, bülbülüydü bağların.

Sarıçiçek evleri, köy odalarında sır,
Desen desen çizilmiş, bilmem kaçınıcı asır.

Çağırğan Baba yanar, İbrahim'in közünde,
Ötelerde Pirahmet, peygamberin izinde.

Fayık Emmi misali, birçoğu da delidir,
Hamdi, Selami, Hadi, belki bizden velidir.

Pestil, köme cenneti, yaylalar uzar gider,
Yokluk başlara bela, kimisi kızar gider.

Dağların avucunda, hem hüznü bir şehir,

Yokluğu ateş gibi, sanki baldıran zehir.

Kuşburnu gülü verir, börtü böcek dağları,
Orta Asya'dan beri, açtı altın çağları.

Çakırgöl Taşköprü'de, sanki zezem içimi,
Limni Gölü, İmera, doğamızın seçimi.

Kelkit Ovası yeşil, baharlar epey serin,
Yolu bekler kervanlar, belki bu son seferin.

Güvende, Kazıkbeli, ekmeği kara tandır,
Kelkit Çayı asude, ab-ı hayat bir candır.

Şeyhi Şeyrani ile, kalkıp varsam Şiran'a,
Tomara Kevser suyu, kerpiç evler virane

Kadırğa'dan Kürtün'e, varıp uzayan yollar,
Örümcek Ormanı'nda, vuslat içinde kollar.

Köse Yaylası soğuk, tüter durur gözümde,
İlhami Nuri baba, kokar her bir sözümde.

Torul Nihal Atsız'ın, ata yurdu otağı,
Kabaktepe zirvede, şehitlerin yatağı.

Fahri Akagün derste, öğrenciler pür dikkat,
Ve Yıldız öğretmenin, anaç gönlünde şefkat.

Tahsin Kantek en önde, elde bayraklar durur,
Gümüş kent sokağında, davul zurnalar vurur.

Hayali'nin dilinde, ilahi bakış gibi,
İlmek ilmek coğrafya, efsunkâr nakış gibi.

İsmail Hayal

He

Bilir misin bilmem şanlı soyumu,
Sen mi kazacaksın benim kuyumu.
Ezelden ebede varan toyumu,
Patates soğanla bozacaksın he!

Biz biliriz sizi dışta ipiniz,
Yedi düvel ateş olsa topunuz.
Firavun Nemrut'tan bozma tipiniz,
Ekmeğimi yiyip azacaksın he!

Tarihe bakarsan ibret alırsın,
Kim zalim kim mazlum elbet bilirsin.
Hem istersen doğru yolu bulursun,
Üstüne üstelik kızacaksın he!

Kalbinde kötülük kara yüzünle,
Soykırım masalı yalan sözünle.
İhanet sarmalı fitne özünle,
Ülkemde cenabet gezeceksin he!

Kardeşi kardeşe düşürüp bile,
Masuma işkence bin türlü çile.
Her işiniz zulüm hepisi hile.
Bir de utanmadan yazacaksın he!

Atanız dedeniz babanız belli,
Ezelden ebede çabanız belli.
İş tutan tutturan ebeniz belli,
Bu millete mezar kazacaksın he!

Hayali ölmedi gene yazacak,
Bu millet oyunu elbet bozacak.
Toprağım üstünde hain gezecek,
İt gibi dolaşıp tozacaksın he!

İsmail Hayal

İnsan O Zaman

Adalet varsa eğer hakikat yol bulursa,
Mizan elbet kurulur Hak'tan yana olursa.
Mazlum umut içinde yolu doğru bilirse,
Dünya o zaman güzel insan o zaman insan.

Merhamet varsa eğer hem savaşlar bitecek,
Sevinç içinde bebekler börtü böcek ötecek.
Barış baştaçı olup hanelerde tütecek,
Dünya o zaman güzel insan o zaman insan.

Güzellik varsa eğer huzur olur her yanda,
Her dönemde baştaçı her bir zalim isyanda.
Dua tek tesellimiz Rabbim bizi duyan da,
Dünya o zaman güzel insan o zaman insan.

Kardeşlik varsa eğer birleşir her birimiz,
Ezelinden evvele Cennet olur yerimiz.
Tertemiz olur âlem ayıklanır kırımımız,
Dünya o zaman güzel insan o zaman insan.

Hem şükür varsa eğer Hakk'a yönelir eller,
Dikenler boyun büker açılır gonca güller.
Gözlerde rahmet seli zikir içinde diller,
Dünya o zaman güzel insan o zaman insan.

Saadet varsa eğer refah olur her düzen,
Bir tebessüm sadaka bahar tablosu çizen.
Garibin yüzü güler belayı bulur ezen,
Dünya o zaman güzel insan o zaman insan.

Hayali'n varsa eğer böyle güzel yazarsın,
Kimine gül verirsin kimine de kızarsın.
Bu emanet dünyada yalınayak gezersin,
Dünya o zaman güzel insan o zaman insan.

İsmail Hayal

Kardeş Olmuşuz

Mevlana atamız gönül limanı,
Dört kitap da yazar böyle imanı.
Yeise düşüp de kesme gümanı,
Türk'ü ve Kürt ile kardeş olmuşuz.

Anadolu desen bizler nakışız,
Hacı Bayram Veli gönle akışız.
Yunus cephesinden birer bakışız,
Alevi Sünni'si kardeş olmuşuz.

Asırlar bozmadı birliğimizi,
Tarihte görsünler dirliğimizi.
Kimseler bozamaz varlığımızı,
Doğusu Batısı kardeş olmuşuz.

Hilal ve yıldızın gölgesi yeter,
Esaret çekilmez zulümden beter.
Toprağın altında iç içe yatar,
Hem Çerkez'i Laz'ı, kardeş olmuşuz.

Kızılelma hedef tek bir ülküde,
Düğünde matemde büyük ülkede.
Edirne'den Kars'a aynı türküde,
Horondan halaya kardeş olmuşuz.

Veysel'in sazında toprak kokusu,
Bozkır'ın bağrında vatan dokusu.
Kaçkar'ı, Toros'u, düzü, yokuşu,
Kuzeyden güneye kardeş olmuşuz.

Hayaloğlu der ki kıymetsiz sözüm,
Kardeşlik üzere yoğrulmuş özüm.
Her yerde sevdayı arıyor gözüm,
Gönülden gönüle kardeş olmuşuz.

İsmail Hayal

Leyla'nın

Bu günah ki bizim bu vebal bizim,
Filistin içimde dinmeyen sızım.
Ölümdür besbelli bu alınyazım,
Kundağı gül kokar gözü Leyla'nın.

Ne vicdanı varmış ne de izanı,
Kimseler düşünmez sanki mizanı.
Zulümle eşdeğer kahpe düzeni,
Yanağı gül kokar yüzü Leyla'nın.

Gonca gül misali cennet kokusu,
Bir ninni tadında masal dokusu.
Mazlumun gözyaşı vicdan öyküsü,
Yüreği gül kokar özü Leyla'nın.

Hesabı mahşerde masum canların,
Kesilsin kökleri kahpe çanların.
Vebali sorulsun akan kanların.
Dilleri gül kokar sözü Leyla'nın.

Ekmeğe kan damlar zehir aşında,
Bombalar dökülür çile başında.
Belki üç aylık dört beş yaşında,
Mintanı gül kokar bezi Leyla'nın.

Tüm dünya seyirde kurudu izan,
Yerle yeksan olur bu zalim düzen.
Hayali ötede bekliyor mizan,
Yarası gül kokar izi Leyla'nın.

İsmail Hayal

Memleketimin

Kuşakkaya yaslı zirvesinde kar,
Zemheri gönlümde hikâyesi var.
Bir vargit çiçeği gül çehrelî yâr,
Yücedir dağları memleketimin.

Tandırın isî var nasır elleri,
İki yana düşer saçın telleri.
Gümüştten bir masal şeker dilleri,
Bahardır bağları memleketimin.

Zigana yüreğim hazan mı kış mı,
Canca Kalesi'nden kartal bakış mı.
Gurbetten silaya türkû yakış mı,
Hasrettir yolları memleketimin.

Tomara çağlıyor bestesi hüzün,
Karaca efsunkâr tarihi sözün.
Ziyaüddin dosttan beslenir özün,
Nasırdır elleri memleketimin.

Harşit'in ninnisi aklıma vurur,
Çekildi med cezir gözeler kurur.
Kadırga misali horona durur,
Sevdadır telleri memleketimin.

Zilli kilim dokur gelini kızı,
Zemheride yakar İbrahim közü.
Zevraki Baba'nın felekten sözü,
Ağıttır dilleri memleketimin.

Hayali'nin derdi vatanı için,
Bu yolda ağarır besbelli saçın.
Kervanlar kaldırır gurbete göçün,
Goncadır gülleri memleketimin.

İsmail Hayal

Merhamet

Kalbin yapısı çöker, aşkın adı merhamet,
Taptuk kapısı çeker, meşkin tadı merhamet.

Hakk'a varan yolların, aslı özü merhamet,
Hakk'ı soran kulların, yaşlı gözü merhamet.

Eyüp yarası derin, sabır taşı merhamet,
Gözün karası serin, hayır başı merhamet.

Çatlamış eller yorgun, tül dokusu merhamet,
Şusamış diller vurgun, gül kokusu merhamet.

Dört kitabın tamamen, her dediği merhamet,
Sağ elinin bilmeden, ver dediği merhamet.

Gündüz gece açılan, yolu bekler merhamet,
Hece, hece saçılan, dolu gökler merhamet.

Şözün büyük olursa, her bir yanı merhamet,
Özün bu yük olursa, canlar canı merhamet.

Allah için yürekte, atan için merhamet,
Vatan için toprakta, yatan için merhamet.

Tespihi sabır çeker, seccademde merhamet,
İnsanı kabir çeker, o son demde merhamet.

Örümcek dantelinde, nur nakışta merhamet,
Bir gözyaşı selinde, her bakışta merhamet.

Bir damla gagasından, nara düşen merhamet,
Gidenler arkasından, dara düşen merhamet.

Zalim kurmuş düzeni, aradığım merhamet,
Dört kitapta yazanı, taradığım merhamet.

İçten içe sır olmuş, sır içinde merhamet,
Hiçten hiçe var olmuş, bir içinde merhamet.

Hayali hakir görme, ağladığın merhamet,
Yüreğin fakir görme, dağladığın merhamet.

İsmail Hayal

Nefsim

Kâfidir yediğın içtiğın yeter,
Yukarın şışhane aşığın beter.
Ve rızkın kesilir nevalen biter,
Ne zaman doyarsın doy artık nefsim.

Dünya nimetine makama taptın,
Yüz yıllık atanın yolundan saptın.
Eşine dostuna her yeri kaptın,
Ne zaman duyarsın duy artık nefsim.

Liyakat nerede yetenek var mı,
Düşündün mü hiç mezarın dar mı.
Hem sorgu sualın kolay mı zor mu,
Ne zaman sorarsın sor artık nefsim.

Ecelimiz denen gelmeden kula,
Tapmazsın dünyaya paraya pula.
Menzili dilersen düşersin yola,
Ne zaman varırsın var artık nefsim.

Yetimin hakkını yer isen eğer,
Cehennem misali ateşi boğar.
İnsan ölmek için besbelli doğar,
Ne zaman görürsün gör artık nefsim.

Tez elden terk eyle evi barkını,
Geriye itiver bırak korkunu.
Kırılmaz sandığın felek çarkını,
Ne zaman kırarsın kır artık nefsim.

Bırak iltiması eşin kızına,
Kimse yetişemez senin hızına.
Hayali'nin bakma yalan sözüne,
Ne zaman durursun dur artık nefsim.

İsmail Hayal

Okur İsen

Karanlıktan aydınlığa,
Çıkacaksın okur isen.
Şefaletten zenginliğe,
Varacaksın okur isen.

Oku elbet Hakk'ın sözü,
Hem işiten gören gözü.
Kur'an bize aklın özü,
Bulacaksın okur isen.

Okuyanlar görür düzü,
Gece boğar hep gündüzü.
Zemheriden bahar, yazı,
Göreceksin okur isen.

Bilgisizlik seni boğar,
Küfür cehaletten doğar.
İster isen rahmet yağar,
Güleceksin okur isen.

Kitaba dost olur insan,
Dilde ahenk güzel lisan.
Hem letafet hem de ihsan,
Alacaksın okur isen.

Hayaloğlu söyle kelam,
Huzur bulur cümle âlem.
Hem silahtan güçlü kalem,
Bileceksin okur isen.

İsmail Hayal

Ömür Dediğimiz

Ömür dediğimiz besbelli yalan,
Kurulu bir saat zamansız çalan.
Bir hüzün masalı geriye kalan,
Beşikten tabuta bir nefes imiş.

Ömür dediğimiz aha bu işte,
Birazı uykuda çoğusu düşte.
Belki sonbaharda zemheri kışta,
Her yanı sarılı bir kafes imiş.

Ömür dediğimiz yaşandı bitti,
Bembeyaz atlara binenler gitti.
Haneler tarumar dumanlar tüttü,
İbrahim nazarı bir ateş imiş.

Ömür dediğimiz ahiri ölüm,
En acı olanı en son ki bölüm.
Musalla taşında menzile yolum,
Evveli heyecan bir telaş imiş.

Ömür dediğimiz sonsuza varmak,
Beş arşın sermaye kefeni sarmak.
En nihayeti son durakta durmak,
Nefsine kelepçe bir savaş imiş.

Ömür dediğimiz bir acı yemek,
Bir yığın telaşe devasa emek.
Hem Münker Nekir'in sorgusu demek,
Hayali nezdinde bir nefes imiş.

İsmail Hayal

Sarıkamış

Gencecik fidanlar koptu dalından,
Zemheri gönlümde can Sarıkamış.
Melekler tutacak senin salından,
Zemheri gönlümde yan Sarıkamış.

Üşüdü cümleler heceler boğuk,
Hâsret yalınayak geceler soğuk.
Parkalar içinde başları eğik,
Zemheri gönlümde tan Sarıkamış.

Menzile diyerek kavuşmak için,
Bir kızıl elmada buluşmak için.
Verilen yemine çalışmak için,
Zemheri gönlümde yan Sarıkamış.

Bedrin aslanları nevi şahsında,
İlahi fermanın ulvi tahtında.
Talihin pervane dönen bahtında,
Zemheri gönlümde şan Sarıkamış.

Vatanı namusu birde imanı,
Şanlı tarihimize varan limanı.
Takvimler besbelli gördü zamanı,
Zemheri gönlümde an Sarıkamış.

Yürekler bir yana yürüdü sessiz,
Kimisi nişanlı kimi kimsesiz.
Hayali menzile hesabı eşsiz,
Zemheri gönlümde kan Sarıkamış.

İsmail Hayal

Şehit Yazmışlar

Pusatlar sıyrılmış kılıçlar keskin,
Cennettir ödülü bu nurlu aşkın,
Teselli ötede simalar küskün,

Firdevsi cennete şehit yazmışlar.
Cenneti şehide eşit yazmışlar.

Sabırdır beklenen menzile yollar,
Kızılma hedef özlenen yıllar,
Bu kutlu davada birleşir kollar,

Onları kalplere şehit yazmışlar.
Kalpleri şehide eşit yazmışlar.

Kuran'ı kelamın her bir sözünde,
Ezelden ebede durur özünde,
Örümcek danteli nurlu izinde,

Bir kutlu destana şehit yazmışlar.
Destanı şehide eşit yazmışlar.

Bedrin aslanları gibi imanlı,
Zigana misali başı dumanlı,
Ötelere varan menzil limanlı,

Hesabı kitaba şehit yazmışlar.
Kitabı şehide eşit yazmışlar.

Hayaloğlu der ki bu yol mukaddes,
Bu yolda mert olur her güçlü nefes,
Öte bir âlemden duyulur bir ses,

Mehmet'i vatana şehit yazmışlar.
Vatanı şehide eşit yazmışlar.

İsmail Hayal

Tut Elimden

Bıçak kesmez aksa kanım,
Bir emanet serçe canım.
Zemheridir her bir yanım,
Üşüyorum tut elimden.

Düşen düştü eleğimden,
Geçtim kader feleğimden.
Kim tutacak eteğimden,
Düşüyorum tut elimden.

Her güleni dostum sandım,
Bolca zehir içtim kandım.
Nar-ı İbrahim'le yandım,
Pişiyorum tut elimden.

Eyvahımız düştü dile,
Yürüyoruz bile, bile.
Toprağımı elim ile,
Eşiyorum tut elimden.

Bu dünyada hep kimsesiz,
Yaşamışım hem hesapsız.
Tabutumu sessiz sessiz,
Taşıyorum tut elimden.

Nere varır ahir yolu,
Fitne fesat sağı solu.
İşte böyle deli dolu,
Yaşıyorum tut elimden.

Ötelerden gelir çağrı,
Hayali'nin yanar bağı.
Ağır aksak sana doğru,
Koşuyorum tut elimden.

İsmail Hayal

Vatan İçin

Memleket için huzur, sevgi, erdem adına,
Yedisinden yetmişe çalışmak vatan için.
Tandırdada gzlk ekmek varmak gerek tadına,
Alevi'den Sünni'ye aliŐmak vatan için.

Kuzeyde horon sesi Veysel'de ağıt olur,
Bozkır'ın tezenesi bizlere oğut olur.
Osmanlı ata yurdum baŐkenti Sğut olur,
Doğu'sundan Batı'ya barıŐmak vatan için.

İnsan hidayet bulur İslami yapısından,
Taptuk Eren gönlüne girelim kapısından.
Anadolu Cennettir el verir tapusundan,
Mevlana'dan Yunus'a kavuşmak vatan için.

Tarihi İpek Yolu menzil eder dağları,
Sultan Fatih Atamla hem devirdi ağları.
Erciyes'in zirvesi mor sümbüllü bağları,
Zigana'dan Toros'a eriŐmek vatan için.

İnsan kitap misali gönülden sevmek gerek,
Laz'ı Kürt' Türk'yle yine birleŐmek gerek.
Acı tatlı kaderi elbet bölüŐmek gerek,
HacıbektaŐ Veli'yle ađlaŐmak vatan için.

İbret olsun tarihe Çanakkale SavaŐı,
YetmiŐ iki devletten gördük kavim kardaŐı,
On beş Temmuz gecesi düştü zalimin başı,
Ve Sancak-ı Őerif'te buluşmak vatan için.

Hayali yazman gerek böyle bir destanı,
Evlat hor görme sakın yer altında yatanı,
Asım'ın nesli onlar, iyi tanı atanı,
Ertuğrul'dan Osman'a ulaŐmak vatan için.

İsmail Hayal

Vurdular Bizi

Bitmedi zalimin oyun hilesi,
On iki Eylöl ki zulmün kalesi.
Kıydılar kardeşe daha bilesi,
Aynı silah ile vurdular bizi.

Ne büyük oyundu ölkem üstüne,
Aslanlar büründü kuzu postuna.
Güvenmedi kimse eşe dostuna,
Aynı silah ile vurdular bizi.

Senaryo yazıldı plan kuruldu,
Henüz yirmisinde canlar vuruldu.
Günahsızlar için kalem kırıldı,
Aynı silah ile vurdular bizi.

Yirmi senede bir sahne aldılar,
Bir hırsız misali gelip çaldılar.
Görünmez kuyuya göle daldılar,
Aynı silah ile vurdular bizi.

Karanlık günlerdi ölümden beter,
Seccadeler ıslak bu çile yeter.
Hanelerde yangın dumanı tüter,
Aynı silah ile vurdular bizi.

Kimin hesabı var kimler vuruyor,
Sağcısı solcusu vurup duruyor.
Gencecik fidanlar birden kuruyor,
Aynı silah ile vurdular bizi.

On beş Temmuz bile onların işi,
İhanet kendinden bilirmiş kişi.
Kalpleri mühürlü gözleri şaşı,
Aynı silah ile vurdular bizi.

İsmail Hayal